

HOŞ GELDİN SARI ÇOCUK

Yazan: Sebahaddin Günaydın - 26 Nisan 2009

Otuz yıl üç ay sonra gelen özgürlük, hoş geldin sefa geldin.

Hoş geldin sarı çocuk, hoş geldin

Yıl 1979 Türkiye: anarşinin kol gezdiği, kardeşin kardeşe düşürüldüğü, kimler tarafından nasıl kandırıldığı hala belli olmayan gençler, hayatların istikballerin karartıldığı uzun ve karanlık yıllar...

Bir ozan diyor ki 'biz üç kardeşiz birimiz zindanda birimiz mezarda birimiz sürgünde,! mezarı sürgünü zindanı 70li yılların kuşağı ile tanıştıran kara zihniyet kim? 12 eylül'ü ülke geleceğine engel olarak koyan zihniyet kim?..

Zindanda kimse kalmadı, işkenceler acı ve çileler, yıllara dayanamadı geçti,hatta gülerken eğlenerek geçti... hatta acılar, çileler hikayeleştirilerek anlatılamaya başlandı. Mezardaki şehadet şerbetini içerek sonsuzluğun sahibi ile buluştu, sürgündeki ise her gün her saniye vatan hasreti ile avundu durdu..vuslat bir gün mutlaka olacak dedi bekledi,bekledi...

"Bülbülü altın kafese koymuşlar illa vatanım" demiş.Dağları ovaları ağaçları aramış. Biliyordu ki onun her şeyi doğa .Doğasız yaşayamazdı.Hürriyetini sınırlayan kafes altın olsa ne olur gümüş olsa ne fark eder. kafes bülbüle olmaz, bülbül kafese sığmaz, bir kere. Doğanın kanununa aykırı..

Giderken bırakılan sevgililer şimdi yok, giderken bırakılan aşklar muhabbetler de yok.

Var olacak olan, birkaç günlük hasret yüklü sohbet, anılarla paylaşılacak birlikte yaşanmış hikayeler. Sonra hayat yeniden devam edecek, hayat devam ediyor be sarı çocuk ama bir farkla.Bıraktığın yerden değil, farklılaşmış şekilde, başkalaşmış bir şekilde. Çıkarın, menfaatin kol gezdiği, kültürel erozyonun gerçekleştiği şekilde,riya içinde, ihanet, hainlik alabildiğine, değer verilen kavramlar yer değiştirmiş, farklı şekillere bürünmüş ama yine de hayat devam ediyor.

Kimimiz sağlığını kimimiz en yakınlarını kaybetmiş yıllar yormuş hayattan zevk alamaz olmuştuk. Sürgündeki çocuk ise daha farklı anneyi babayı bıraktığında var idiler şimdi yoklar, doğduğunu bildiği çocuklar baba olmuş arkadaşları dede olmuş. Birdenbire ayrı bir dünyaya gelmiş gibi, sadece bellekte kalan eski anılarını unutamamış, şekil değiştirerek modern olan binaların eski ahşap yüzleri hala dipdiri olarak bellekte kalmış. Her biri o gün ki gibi hafızada canlı ve taze. Dün gibi anlatıyor gün ki hep o anılarla beraber yaşanan koskoca uzun yıllar.

Otuz yıl!. Bir ömür için az değil, çok sevdiği parçalanmasına rejim değiştirmesine müsaade etmemek için verilen mücadele devlet için, ve Devletle dargın olarak geçen yıllarla neler yaşanmıştır neler?.Bunu biz değil de yaşayan daha iyi bilir. Uzun soluklu bir hedefin nihayeti huzur ve sükun olmalı idi..

Türkiye’de herkes tarafından isim olarak tanınan medyatik insanlarla başka coğrafyada beraber olmak onların dertlerine ortak olmak zamanı geldiğinde çözüm aramak çözüm bulmak sıkıntıları paylaşmak bunları yaparken kendi sıkıntılarını unutmak, ayrı milletlerle tanışmak, giderken bildiğin tek Millet vardı. Lazı,Gürcü’sü, Çerkez’i ile top yekün tek Millet Türk Milleti vardı.Tek din vardı İslamiyet. Eee sarı çocuk bir baktın otuz yılda ne Milletler varmış bizim kitaplarda okuduklarımızı sen gözlerinle gördün. Ermenisi,Yahudi’si, Hristiyan’ı, Müsevi’si... neler nelerle karşılaştın uzak doğu insanından Afrikalı’sına Asyalı’sından Avrupalısına kadar hepsini tanıdın. onlarda senin şahsında seni tanıdı,Türk Milletinin bir ferdini tanıdı Türk Milletini tanıdı. Sözde medeniyet olan yerlerden kültürünü asimile ettirmeden, Türk’lüğünden taviz vermeden inancına sövmeden sövdürmeden etnik köken örgütlerinin baskı ve

tehditlerine aldırmadan, yılmadan, usanmadan sabırla, metanetle kadere iman ederek tevekkülle bekledin ve sonunda vuslat dedin.

Hoş geldin sarı çocuk hoş geldin.

Umutların solmasın, bahtın kararmasın

Sevgin muhabbetin aşkın eksik olmasın,

Yolun açık olsun

Yorum Ekle

Sebahaddin Günaydın